

סליחות קורן • מנהג פולין

קורן ירושלים

סליחות קורן

מנהג פולין

תטאנו
צורנו
סלא לנו
יוצרנו

מוגה ומבואר בידי
הרב אליהו ליפשיץ ואהרן גלצר

•

הוצאת קורן ירושלים

נפש

לר' ד"ר מרדכי דב גלצר

בהר"ר אליהו מאניש זצ"ל

הקדיש את חייו לחקר כתבי יד עבריים

מומחה למלאכת הספר והכתב

ולראשית הדפוס העברי

ויעש הטוב והישר והאמת

משנתו קב ונקי

נלב"ע ט"ז באייר ה'תשע"ה

נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ

תוכן עניינים

ז	הקדמה
3	סליחות ליום ראשון
29	סליחות ליום שני
53	סליחות ליום שלישי
76	סליחות ליום רביעי
100	סליחות ליום חמישי
123	סליחות ליום שישי
148	סליחות ליום שביעי
172	סליחות לערב ראש השנה
245	סליחות לצום גדליה
286	סליחות ליום ב' של עשרת ימי תשובה
321	סליחות ליום ג' של עשרת ימי תשובה
358	סליחות ליום ד' של עשרת ימי תשובה
397	סליחות ליום ה' של עשרת ימי תשובה
436	סליחות לערב יום הכיפורים

בְּהִתְעֵיטֵף עָלַי נַפְשִׁי אֶת ה' זָכַרְתִּי (יונה פרק ב, ח)

מתוך שטף החיים הגועש, ומתוך השגרה התובענית, אנו מוצאים את עצמינו בהיכל הזמן של חודש הרחמים, כמו עבד שבבהילות הובא לפני כס המלוכה ללא כל הכנה מוקדמת, בבגדיו הצואים. לשגרה שלנו, משם הובלנו להיכל מקודש זה, יש תכונות מאוד מוחשיות ובחוייתנו מאוד נוקשות בדרישותיהן שלא ניתנות לדחיה: צורך לפרנס, צורך לאכול ולהאכיל, בני אדם שבאים בתביעה שנספק להם מס, או עבודה, או יחס, או כבוד, או כוחות. ובטבע שלנו להתייחס לדרישות אלה במלוא הרצינות ובכבוד ראש; ובמודעות לאחריות שלנו אנו מארגנים את החיים שלנו בהתאם אליהן.

פחות נוכח, פחות דוחק, ובחוייתנו על פי רוב גם פחות גורלי, הוא הרובד הרוחני של חיינו. המודעות שלנו לנוכחות של ה' בחיינו תלויה בעיקר בנכונות שלנו להיפתח אליו וממילא אין בו אופי של הכתבה או תביעה. ובפועל הוא לא מקבל את הבמה. כך עולה מאיחולו האחרון של רבי יוחנן בן זכאי: "יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם" (ברכות כח, ב). אם לא נעשה את המאמץ להיות מוסריים בכל מצב, לרוב אין לדבר השלכות שליליות הנראות לעין. אם לא נשתדל לראות את עצמינו עומדים לפני מלך מלכי המלכים בשעת התפילה ומעבר לה, זה על פניו לא יגרור תוצאות קשות. אם לא נקבע עיתים לתורה ולגמילות חסדים, ואם לא נשאף לפעול בכלל לשם שמים, העולם שלנו ימשיך להתנהל כדרכו, לכאורה. וממילא איננו רואים את הקב"ה במרכז חיינו. כמו שאנחנו נוכחים לדעת מתוך הקשרים שלנו עם בני זוג, עם הורים, עם ילדים ועם חברים – זהו השורש של כל בעיה שנוצרת בקשר אישי עם הזולת. הרבה יותר ממעשה חריג, מעוול גדול, מה שצורם לזולת זה כאשר הוא נדחק הצידה מבחינתנו. כשהוא לא משמעותי לנו, כשהוא לא באמת תופס מקום אצלנו בלב ובראש. אנחנו לא נותנים לה' מקום בתוך הגוף שהוא עצמו ברא.

ה' מאפשר לנו תיקון. ה' מורה לנו לפנות אליו באופן ישיר, לקרוא לו בשמו, לעמוד מולו במילים שהוא שם לנו בפה. וכהתעלמותנו מהרוח עד כה, כך המרכזיות שזה תופס בחיינו עתה, וזה יסוד לסליחת ה'. אנחנו מתוודים שעד כה ה' לא היה במרכז עולמנו אך כעת בקראנו אליו באמת, בוודאי יהיה שוב קרוב אלינו.

העריכה של נוסח הסליחות ושל המבואות לסליחות היא פרי מלאכתם של הרב אליהו ליפשיץ והרב אהרן גלצר, הייעוץ וההגהות של אביחי גמדני. הגהה של כל הסליחות והמבואות נעשתה על ידי ינון חן ואפרת גרוס, והעיצוב המוקפד הוא מעשי ידי אסתר באר, על פי העקרונות שקבע אליהו קורן ז"ל. על ההפקה אמון אבישי מגנצא.

תקווה גדולה יש בליבנו ובלב כל ישראל, שנישא את ה' בקרבנו מעבר להיכל הזמן של אלול ותשרי, אל תוך עומק חיינו, וכמטר יפריח את כל תחומי החיים.

”דִּרְשׁ נָא דִּרְשִׁיךָ בְּדִרְשָׁם פְּנִיךָ”

יהושע מילר

מוצאי צום החמישי התשע"ו

סליחות ליום ראשון

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלֹךְ סֶלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְנָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיחֻהוּ אֱלֹהָיו:
תִּהְיֶה לְדוֹד

אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְךָ, וְאֶהַלֵּלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יִהְיֶה וּמִהֶלֶל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:
דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׁיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יַגִּידוּ:
הִדְר כְּבוֹד הַדּוֹךְ, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב־טוֹבְךָ יַבִּיעוּ, וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יִהְיֶה, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדֹל־חֶסֶד:
טוֹב־יִהְיֶה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ יִהְיֶה כָּל־מַעֲשֶׁיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יִדְבִּירוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וּכְבוֹד הִדְר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יִהְיֶה לְכָל־הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
צַדִּיק יִהְיֶה בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחֹסֵיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יִהְיֶה לְכָל־קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
רִצּוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאַתָּה־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם:

שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל־הַדְּשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תִּהְיֶה יְהוָה יֹדֵבֶר פִּי, וּבִכְרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

תהלים קטו

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כְּחַ אֲדֹנֵי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר־דַּחֲמִיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה:

במדבר יד

תהלים כה

חצי קדיש

ש"ץ: יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (קהל: אָמֵן)
בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ [וְיִצְמַח פְּרוֹקְנָהּ וּיְקַרֵּב מִשְׁיחָהּ] (קהל: אָמֵן)
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבֹרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא. קהל וש"ץ:
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא ש"ץ:
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (קהל: אָמֵן)
לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וּשְׁיֻרְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא
דְּאִמִּירָן בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

לך אֲדֹנֵי הַצְדָּקָה, וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים:
מִה נְתַאֲוִין וּמִה נֹאמֵר, מִה נִגְדֵּבֵר וּמִה נִצְטַדֵּק:
נַחֲפָשָׁה דְרַכֵּינוּ וְנַחֲקָהּ וְנִשְׁוֵבָה אֵלֶיךָ, כִּי יִמְיִנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.
לֹא בַּחֲסֵד וְלֹא בְּמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ, כְּדִלִים וּכְרָשִׁים דְּפָקְנוּ דְּלִתֶּיךָ.
דְּלִתֶּיךָ דְּפָקְנוּ רַחוּם וְחַנוּן, נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנוּ רִיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה.

דניאל ט

בראשית מו

תהלים סה

שִׁמְעֵה תְּפִלָּה, עֲדִיךָ כָּל־בָּשָׂר יִבְאוּ:

יָבוֹא כָּל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֶיךָ יְהוָה.

תהלים פו

יָבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:

תהלים צה

בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה, נִבְרַכָּה לִפְנֵי־יְהוָה עֲשֵׂנוּ:

תהלים קלב

נִבְוֹאָה לְמִשְׁכָּנוֹתַי, נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֶדֶם רַגְלֵינוּ:

תהלים ק

בָּאוּ שְׁעָרֵינוּ בַּתּוֹדָה חֲצֹרֹתֵינוּ בַּתְּהִלָּה

הוֹדוּ לוֹ בְּרֹכּוּ שְׁמוֹ:

וַאֲנַחְנוּ בְּרַב חֶסֶדְךָ נִבְוֹא בֵּיתְךָ

נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הַיֵּכָל קְדוֹשְׁךָ בִּירְאֲתְךָ.

תהלים קלד

הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה

הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלִילוֹת:

שְׂאוּ־יְדֵכֶם קְדָשׁ, וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה:

תהלים צט

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֶדֶם רַגְלֵינוּ, קְדוֹשׁ הוּא:

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֵר קְדָשׁוֹ

בִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

תהלים צו

הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהִדְרַת־קְדָּשׁ, חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ:

נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הַיֵּכָל קְדוֹשְׁךָ וְנוֹדָה אֶת שִׁמְךָ

עַל חֶסֶדְךָ וְעַל אֱמֶתְךָ, כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרַתְךָ.

תהלים פט

יְהוָה אֱלֹהֵי צָבָאוֹת מִי־כִמּוֹךְ חֲסִין יְהִי, וְאִמּוֹנִיתְךָ סִבִּיבוֹתֶיךָ:

כִּי מִי בִשְׁחָק יַעֲרֹךְ לַיהוָה, יִדְמָה לַיהוָה בִּבְנֵי אֱלֹהִים:

תהלים פו

כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעִשָּׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָדְךָ:

תהלים קח

כִּי־גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ, וְעַד־שְׁחָקִים אֱמֶתְךָ:

תהלים קמה

גָּדוֹל יְהוָה וּמִהַלֵּל מְאֹד, וְלִגְדָּלְתוֹ אֵין חֶקֶר:

תהלים צו

כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמִהַלֵּל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

תהלים צה

כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

דברים ג

אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כִּמְעַשֶׂיךָ וּכְגִבוֹרֹתֶיךָ:

מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה ירמיה י
 כִּי בְּכָל־חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאִין כָּמוֹךָ:
 מֵאִין כָּמוֹךְ יְהוָה, גָּדוֹל אֶתְּהָ וּגְדוֹל שְׁמֹךְ בְּגִבּוֹרָה:
 לָךְ זָרוּעַ עִם־גִּבּוֹרָה, תָּעֵז יָדְךָ תְּרוּם יְמִינְךָ: תהלים פט
 לָךְ יוֹם אֶף־לָךְ לַיְלָה, אֶתְּהָ הַכִּינּוֹת מֵאוֹר וְשָׁמֶשׁ: תהלים עד
 אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵר־אָרֶץ, וְתוֹעֲפּוֹת הָרִים לוֹ: תהלים צה
 מִי יִמְלֹל גִּבּוֹרוֹת יְהוָה, יִשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ: תהלים קו
 לָךְ יְהוָה הַגְּדָלָה וְהַגִּבּוֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנֶּצֶחַ וְהַהוֹד דברי הימים א' כט
 כִּי־כָל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ
 לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ:
 לָךְ שָׁמַיִם אֶף־לָךְ אָרֶץ, תִּבֵּל וּמְלֹאָה אֶתְּהָ יִסְדָּתָם: תהלים פט
 אֶתְּהָ הַעֲבַת כָּל־גִּבּוֹלוֹת אָרֶץ, קִיץ וְחֹרֶף אֶתְּהָ יַצְרָתָם: תהלים עד
 אֶתְּהָ רִצְצַת רֹאשֵׁי לוֹיִתָּן, תִּתְּנֶנּוּ מֵאֲכָל לָעֵם לְצִיִּים:
 אֶתְּהָ בִקְעַת מַעֵין וְנַחַל, אֶתְּהָ הוֹבֶשֶׁת נְהֹרוֹת אֵיתָן:
 אֶתְּהָ פוֹרֶרֶת בְּעֶזְךָ יָם, שִׁבְרַת רֹאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמַּיִם:
 אֶתְּהָ מוֹשִׁיל בְּגִאוֹת הַיָּם, בְּשׂוֹא גָלוּ אֶתְּהָ תִשְׁבַּחֵם: תהלים פט
 גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְקִדְשׁוּ: תהלים מח
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים ישעיה לו
 אֶתְּהָ־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ:
 אֵל נִעְרָץ בְּסוֹד־קִדְשֵׁים רַבָּה, וְנוֹרָא עַל־כָּל־סְבִיבָיו: תהלים פט
 וַיּוֹדוּ שָׁמַיִם פְּלֹאֲךָ יְהוָה, אֶף־אֲמוֹנַתְךָ בְּקֹהֶל קִדְשֵׁים:
 לָכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה, נִרְיַעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנּוּ: תהלים צה
 נִקְדָּמָה פָּנָיו בַּתּוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לוֹ:
 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֹאֲךָ, חֶסֶד וָאֱמֶת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ: תהלים פט
 אֲשֶׁר יַחֲדוּ נִמְתִּיק סוֹד, בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרָגֶשׁ: תהלים נה
 אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ, וַיִּבְשֹׁת יָדָיו יַצְרוּ: תהלים צה
 אֲשֶׁר בִּידוֹ נָפֶשׁ כָּל־חַי, וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ: איוב יב

הַנִּשְׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ, חוֹסֶה עַל עַמְלֶךְ.
הַנִּשְׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף שְׁלֶךְ, יְהוּה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךְ.
אֶתְּאֲנוּ עַל שְׁמֶךְ, יְהוּה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךְ
בְּעֶבֶר כְּבוֹד שְׁמֶךְ, כִּי אֵל חֲנוּן וְרַחוּם שְׁמֶךְ.
לְמַעַן שְׁמֶךְ יְהוּה, וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנָנוּ כִּי רַב הוּא.

סֶלַח לָנוּ, אָבִינוּ, כִּי בָרַב אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ.
מַחֵל לָנוּ, מַלְכֵנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ.

אמנם אנחנו חטאנו, אך מצבנו הקשה עומד בניגוד משווע לשלוות הגויים הסוגדים לעבודה זרה. על כן אנו מתפללים ש'ה' יושיע את ישראל הנשענים עליו.

א. מחבר: בנימין בן זרח

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֵיךְ נִפְתַּח פֶּה לִפְנֶיךָ, דֵּר מְתוּחִים
בְּאֵילוּ פָּנִים נִשְׁפָּךְ שִׁיחִים.
גַּעֲלָנוּ נְתִיבוֹתֶיךָ הַיְּשָׁרִים וְהַנְּכוּחִים
דָּבַקְנוּ בְּתוֹעֵבוֹת וּבַמַּעֲשִׂים זְנוּחִים.
הִלַּכְנוּ אַחֲרֵי מַשְׁאוֹת שָׂוָא וּמִדּוּחִים
וְהִקְשִׁינוּ עֶרְךָ וְהַעֲזֵנוּ מִצָּחִים.
זַעַמְתָּ בְּשִׁלְנוּ בֵּית מִשְׁכָּנוֹת מִבְּטָחִים
חָרַב, וּפֶס רֵיחַ נִיחוּחִים.
טָרְדוּ וְטָלְטְלוּ כְּהֵנִים מְשׁוּחִים
יֹדְעֵי עֶרֶךְ עוֹלוֹת וּזְבָחִים.
כַּמָּה יִסְרַתְנוּ עַל יְדֵי צִירִים וּשְׁלוּחִים
לֹא הִקְשַׁבְנוּ לְשִׁמְעַ לְמוֹכִיחִים.
מֵאֵז וְעַד עַתָּה אָנוּ נִדְּחִים
נִהְרָגִים נִשְׁחָטִים וְנִטְבָּחִים.
שֶׁרָדְנוּ מִתִּי מַעַט בֵּין קוֹצִים בְּסוּחִים
עֵינֵינוּ כָּלוֹת בְּלִי מִצָּא רְוָחִים.
פּוֹרְכֵי עֲמֶךָ אֲשֶׁר לִמַּת שׁוֹחֲחִים

צַפֹּר וְעָרַב לְמָה מַצְלִיחִים.
 קָמִים לְמוֹלֶךְ נֶאֱצוֹת שׁוֹחֲחִים
 רְצוּצִים, בְּמָה אַתֶּם בּוֹטְחִים.
 שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ, צִפָּה בְּעֶלְבוֹן אֲנוּחִים
 תְּמוּכִים עָלֶיךָ וּבְךָ מִתְאַחִים.
 בְּנוֹרָאוֹת יְמִינְךָ נוֹשָׁע לְנִצָּחִים
 כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים.

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים, וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ נוֹשָׁעִים
 וְלִסְלַחֲתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם, וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים.
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם
 מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עָמוֹ וּמִסִּיר חַטָּאת יִרְאִי
 כּוֹרֶת בְּרִית לְרֹאשׁוֹנִים וּמִקֵּים שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים.
 אַתָּה הוּא שִׁירְדָתָּ בַּעֲנֵן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינִי
 וְהִרְאִיתָ דְּרָכֶיךָ לְמֹשֶׁה עֲבָדְךָ וְאַרְחוֹת חֲסִדֶיךָ גְּלִיתָ לוֹ
 וְהוֹדַעְתָּו כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
 אַרְךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהִיטִיב
 וּמִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים.
 וְכֵן כָּתוּב:

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבִי עַל-פָּנֶיךָ
 וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ
 וְחִנַּנְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֶחָן, וְרַחֲמַתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֶרְחֵם:

שמות לג

אֵל אַרְךְ אַפִּים אַתָּה, וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרָאתָ, וְדָרְךָ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ.
 גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע יִדְיֶיךָ.
 תִּפְּן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים.
 בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדֵּם, כְּהוֹדַעְתָּ לָּעָנוּ מִקֶּדֶם.

מִחֲרוֹן אַפָּךְ שׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כָּתוּב.
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְלוֹן, בְּיוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן.
תַּעֲבֹד עַל פֶּשַׁע וְתִמְחָה אֶשְׁם, בְּיוֹם וַיִּתְּצַב עָמוּ שָׁם.
תֵּאָזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמָר, בְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
וּשְׁם נְאֻמָּר

קהל ואחריו שליח הציבור:

שמות לד

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה, יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב־חֶסֶד וְאֶמֶת:
נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂא עוֹן וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקָּה:

וּסְלַחַת לַעֲוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ, וְנַחֲלִיתָנוּ:

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאָנוּ

מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ בִּי פֶשַׁעֵנוּ.

תהלים פו

בִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ:

יְהוָה, בִּקְרָתְךָ שָׁמַע קוֹלָנוּ, בִּקְרָתְךָ לֵךְ וּנְצַפֶּה.

שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ בְּשׁוֹעֵנוּ אֵלֶיךָ

בְּנִשְׁאָנוּ יְדִינוּ אֶל דְּבִיר קִדְשְׁךָ.

שָׁמַע יְהוָה קוֹלָנוּ נִקְרָא, חֲנּוּנוּ וְעֲנָנוּ.

תהלים פה

שׁוּבָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִפְרֵ כַּעֲסְךָ עָמָנוּ:

וְאִין־קוֹרֵא בְּשִׁמְךָ, מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בְּךָ:

שְׁמַעַתָּה תִּפְלֹתָנוּ יְהוָה וְשׁוֹעֲתָנוּ הָאֲזִינוּהָ, אֶל דְּמַעְתָּנוּ אֵל תַּחֲרֹשׁ.

בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, בֶּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ.

תהלים ג

לִיהוָה הִישׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה:

תהלים מז

יְהוָה צְבָאוֹת עָמָנוּ, מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

תהלים פד

יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ:

תהלים כ

יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

סִלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה:
וְשֵׁם נְאֻמְרִי

קהל ואחריו שליח הציבור:

וַיֹּאמֶר יְהוָה, סִלַּחְתִּי כְּדִבְרְךָ:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע, פֶּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמִמֹּתֵינוּ
וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ
כִּי לֹא עַל־צִדְקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ
כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים:

אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה, אֲדֹנֵי סִלְחָה, אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרִי
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עֵינֶיךָ וְעַל־עַמְּךָ:

אנשים ראויים אינם מצויים בינינו. שליח הציבור חש שאינו ראוי להעתיר בעד ישראל, ועל כן נתלה הוא ברחמיו של הקב"ה, ומתחנן שתפילתו תישמע כתפילת הגון וזקן.

ב. מחבר: שלמה הבבלי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֵין מִי יִקְרָא בְּצִדְקָה

אִישׁ טוֹב נִמְשָׁל בְּחִדְקָה

בִּקְשׁ רַחֲמִים בְּעַד שְׁחוּקֵי הַדָּק

בְּשׁוֹם פָּנִים אֵין בְּדָק.

גָּבַר תָּמִים וְנָבַר אָפֶס

גָּמַר חֶסֶד וְצִדִּיק נִרְפֶּשׁ

דוֹר עָנִי בַּעֲוֹנוֹ נִתְפָּשׁ

דְּבָרָיו לְהַגִּיד מִי יִחְפֹּשׁ.

הוֹסַפְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ חֶמֶה לְהַבְעִיר

הַמִּתְנַדְּבִים כְּבָנֵי בֵּית לְהַפְעִיר

וּמָה יַעֲצֹר כָּח רַב וְצָעִיר

וְדוּי וּפְלִל לְקַדִּישׁ וְעִיר.

זָחַלְתִּי וְאִירָא בְעֵד מַחַן
זַעַק לַחֲוֹת לַחֲזֹקֵר בְּבַחַן
חֶסֶד חֶסֶד וִיתוֹר צַחַן
חַן אֵיךְ אֶמְצָא בְּתַחַן.

טוֹב לְקוֹרְאֶיךָ בְּנַפֶּשׁ יְהִי
טָרַחַם נִשְׁוֹא וּלְכָלֵּל יְהִי
יָקָר חֶסֶדְךָ עָלַי יְהִי
יַעַן קוֹלִי לְהֶאֱזִין בְּאַהֲבָה.

פְּהִגּוֹן מְדוּת וּבִתְפִּלָּה שָׁלֵם
פְּזָקוֹן וְרָגִיל וְלֹא כְּגֹלֶם
לְהַחֲשֵׁב נִגְדְּךָ דְּכָאֵי מְלֵה פֶלֶם
לְרַחֲמֶיךָ זְכָרָה לְרוּחֲתִי מֵהִתְעַלֵּם.

מְרַבִּים צָרְכֵינוּ וְאֵין לְהֶאמֹר
מִקְצֹר דְּעָה וּמִרְבַּ מְמֹר
נִגְדְּךָ הַכֹּל יוֹצֵר חֲמוֹר
נוֹהֵג וְרוֹעֶה צֶל וְשׁוֹמֵר.

שׁוֹדְדֵנוּ פְּתוֹן הַר בְּדוֹדְנוּ
סָחִי וּמֵאוֹס הוֹשֵׁם כְּבוֹדְנוּ
עֲנֵנוּ וְתַנְּנוּ מַחֲיָה בְּשַׁעֲבוֹדְנוּ
עוֹד לְמַנִּינְךָ בִּקְשׁ אֲבוֹדֵינוּ.

פְּקַדְתָּ נִגְעֵי תוֹכְחוֹתֶיךָ שְׁבוּטִים
פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבְגוּיִם עֲבוּטִים
צָפְנִים בְּסִכְךָ מִרִיב וּשְׁפֻטִים
צָפִיתָ תַּפְאֲרֶתְךָ לָמוֹ מִבְּטִים.

קוֹל פִּתְּחָךְ לַהֵב חוֹצֵב
 קָצֵב טוֹב וְחִלּוּפוֹ קוֹצֵב
 רַעֲיֵךְ דּוֹפְקִים בְּקוֹל עֲצֵב
 רְצוֹת נְדָבָתָם וּבִקְרָבָם הִתִּיצֵב.
 שׁוֹקֵדִים בְּצוּם לֶבֶם לְהַכְנִיעַ
 שְׂאוֹנִם מִזַּעַם בְּחִדְרֶיךָ תַּעֲנִיעַ
 תּוֹבְעִים בְּלַחַשׁ שָׁפָה לְהַנִּיעַ
 תַּאֲוֹתֶם אֶל נָא תִמְנִיעַ.
 שִׁמְךָ אֱלֹהִים חַיִּים מִתְפָּאֵר
 לְחַיִּים טוֹבִים מִמֶּךָ נִשְׁאָר
 מְקוֹר חַיִּים עִמָּךְ מִתְבָּאֵר
 הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ וַעֲיִנֵּנוּ הָאֵר.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסַע רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת.
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן.
 מְרַבֶּה מַחִילָה לְחַטָּאִים, וְסֹלִיחַה לְפֹשְׁעִים.
 עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל.
 אֵל, הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
 זָכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
 כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שִׁכְתוֹב:
 וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן, וַיִּתִּיצֵב עַמּוֹ שֵׁם
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

שמות לד

קהל ואחריו שלח הציבור:

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא
 יְהוָה, יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב-חֶסֶד וָאֱמֶת:
 נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נָשָׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאה, וְנִקָּה:

וּסְלַחַת לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵתֵנוּ:
סְלַח לָנוּ, אֲבִינוּ, כִּי חָטֵאנוּ, מְחַל לָנוּ, מְלַפְּנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ.

תהלים פו

כִּי־אַתָּה, יְהוָה, טוֹב וְסָלַח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאִיךָ:

תָּבוֹא לִפְנֶיךָ תִּפְלֹתֵנוּ וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻתֵנוּ.

תָּבוֹא לִפְנֶיךָ תִּפְלֹתֵנוּ אֵל הַיִּכַּל קִדְשְׁךָ.

תהלים עט

תָּבוֹא לִפְנֶיךָ אֲנִיקַת אֶסִיר, בְּגָדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנִי־תְמוּתָהּ:

אֱלֹהֵינוּ, בִּשְׁנוֹ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלָמֵנוּ בַּעֲוֹנוֹנוּ.

כְּרַחֵם אֲב עַל בָּנִים, כִּן תִּרְחֵם יְהוָה עָלֵינוּ.

תהלים ג

לַיהוָה הִישׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בִּרְכַּתְךָ סֶלָה:

תהלים מז

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

תהלים פד

יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ:

תהלים כ

יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

בפיוט זה מתערבים כמה נושאים: בושה בגלל החטאים, הצרות שבאו על ישראל מחמתם, ובקשת גאולה ורחמים. הערבוביה מביעה, אולי, את סערת הרגשות שבה מצוי המתפלל.

ג. מחבר: שלמה הבללי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

תָּבוֹא לִפְנֶיךָ שׁוֹעֵת חֲנוּן

תְּהִי נָא אֲזִינְךָ קְשִׁיבַת תַּחֲנוּן

שְׁמָעָה, יְהוָה, צִדְקָה, הַקְשִׁיבָה רִנּוֹן

שֶׁר מִיִּשְׁרָיִם וּמַעֲלִים מִרְנוֹן.

רֹאשׁ לְהָרִים נִכְלָמֵנוּ בִּשְׁנוֹ

רִיחַ נִרְדְּנוּ כִּי הִבֵּאֲשָׁנוּ

קִלְקַלְנוּ יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת שִׁבְשֵׁבְנוּ

קִרְקַע פָּגִינוּ בִּכְן כָּבִשְׁנוּ.

צָר וּמִצּוֹק מְכַל צָד

צָאן נִדְחָה מֵאֵין מִצָּד

פָּנָה לְיָמִין וַיִּגְזֹר מִעֲצָד

פָּחַד מִשְׁמָאֵל וַיִּצִּיד הַצָּד.

עֵינֶיךָ רוֹאוֹת תִּהְיֶינָה פְּקוּחֹת
 עֵינֵי וְעַנּוּי מַצְרוֹת הַמַּתּוּחֹת
 סֶפֶד לְרֹנָה וּלְרֹצוֹי תוֹכָחוֹת
 סִבּוֹת וְהַפֶּךְ בְּדַרְכֶיךָ הַנְּכוֹחוֹת.

נִתְּנוּ בַּעֲוֹנוֹנֵנוּ לְשִׁבְי וּלְבוּזָה
 נִחְנוּ מִלְכֵינוּ וּכְהִנֵּנוּ לְבוּזָה
 מִרוֹם נִכְבְּדוֹת וְאַהֲבָה עָזָה
 מִגֵּרָתָ לְאַרְץ לְשִׁמָּה וּלְעִיזָה.

לֹא חָלִינוּ פָּנֶיךָ לְהַפִּיל תַּחֲנָה
 לְהַשְׁכִּיל בְּאַמְתְּךָ מַעֲלוֹת צַחֲנָה
 כָּלִינוּ בְּסֶדּוֹם בְּשֹׁפֶל קוֹל הַטַּחֲנָה
 כְּמַעַט רָגַע לוֹלֵא תַחֲנָה.

יִתֵּר הַפְּלִטָה לְהַשְׁאִיר חֶסֶת
 יִתֵּד וְגִידֵר תַּתָּה וְכִנְסֵת
 טִלְטִלְתָּנוּ בְּנִגְדֵי שְׁלוֹשׁ מַאֲסֵת
 טִירֵת בְּסָף בְּגִלְלוֹנוֹ רַמְסֵת.

חָבַל חָבֵלְנוּ מֵעַל לְמַעַל
 חָבֵלְנוּ מֵעַל אֶל עַל
 זָכַר צוֹיֵת בְּלִי לַגָּעַל
 זְרוּיִים לְקַבֵּץ וּבָם לְבַעַל.

וְאַתָּה, אַחֲרֵי כָל הַבָּא
 וְדָאֵי וְצָדִיק, וְלָנוּ הַדְּבָה
 הַיּוֹם כְּמֵאָז בְּלִי סִבָּה
 הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה.

דִּלַּת עִם לְקָלָם וַחֲרוּף
 דְּחוּפִים סְחוּפִים נִתּוֹנִים לְטִרוּף

גָּלוּת וְשִׁעְבוֹד בְּנִסְיוֹן וְצָרוֹף
גָּלָל בְּחֶסֶד לְסִלִּיחָה וְתִרוּף.

בְּרַחֲמֶיךָ עוֹד בְּרָבוֹת עֲתִים
בְּךָ נִשְׁעָה קַיִם וְהוֹשַׁעְתִּים
אֱלֹה מִרְחוֹק יִבְאוּ כְּתִים
אֱלֹה מִצָּפוֹן וּמִצָּיִים וּכְתִים.

שְׁלַךְ הֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ
לִיב בְּיָמֵי קֹדֶם מִנְעִימֶיךָ
מִשְׁכָּנוֹ אַחֲרֶיךָ, שִׁימָנוּ בְּרִשְׁוֹמֶיךָ
הַכֹּל חֲפָצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
הִקְטַן לְאַלְף גִּדּוֹל, רַחוּמָנוּ
וְהִצְעִיר לְגוֹי לְהַעֲצִים בְּתַחֲוִמָנוּ
יַחַד בְּכָל צְדָקוֹתֶיךָ לְרַחֲמָנוּ
יֵשֵׁב נָא אִפְךָ וּתְנַחֲמָנוּ.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵּי דוּת.
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן וְרָאשׁוֹן.
מְרַבֶּה מַחִילָה לְחַטָּאִים, וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים.
עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמַל.
אֵל, הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
וּזְכֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
בְּהוֹדְעַתָּ לָעָנּוּ מִקֹּדֶם, כְּמוֹ שִׁבְתָּנוּב, וַיֵּרֶד יְהוָה בַּעֲנָן
וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

קָהָל וְאַחֲרָיו שְׁלִיחַ הַצִּיּוֹר:

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה, יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב-חֶסֶד וְאֶמֶת:
נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְּהָה:

וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ:
סִלַּח לָנוּ, אָבִינוּ, בִּי חֲטָאנוּ, מִחַל לָנוּ, מִלִּפְנֵינוּ, בִּי פִשְׁעֵנוּ.
בִּי־אַתָּה, יְהוָה, טוֹב וְסִלַּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְדָאִיךָ:

תהלים פו

תחינתנו לגאולה נשענת על זכות אבות (ובפרט זכות העקידה),
על הייסורים שישראל עוברים, ועל כוחה של תשובה שקדמה לעולם.

ד. פזמון

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קִדְמָנוּךָ תְּחִלָּה
הֵט אָזְנוֹךָ מִמָּרוֹם, יוֹשֵׁב תְּהִלָּה
לִשְׁמֵעַ אֶל־הִרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

מלכים א' ח

אֶת יָמִין עֵז עֲזָרָה לַעֲשׂוֹת חֵיל
בְּצֶדֶק נַעֲקֵד וְנִשְׁחַט תִּמְרוּ אֵיל
גִּנֵּן נָא גִזְעוּ בַּזַּעֲקָם בְּעוֹד לַיִל
לִשְׁמֵעַ אֶל־הִרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

דֹּרֵשׁ נָא דוֹרְשֶׁיךָ בְּדִרְשָׁם פָּנֶיךָ
הַדִּירֵשׁ לָמוּ מִשְׁמֵי מַעֲוֹנֶיךָ
וּלְשׁוֹעַת חֲנוּנִם אֶל תַּעֲלֵם אָזְנוֹךָ
לִשְׁמֵעַ אֶל־הִרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

זוֹחֲלִים וְרוֹעֲדִים מִיּוֹם בּוֹאֶיךָ
חָלִים בְּמִבְכִּיָּה מַעֲבֶרֶת מִשָּׂאֶיךָ
טְנוּפָם מִחָה נָא וִירָנוּ פְּלִאֶיךָ
לִשְׁמֵעַ אֶל־הִרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

יוֹצֵר אֶתָּה לְכָל יוֹצֵר נוֹצֵר
בוֹנֵנֶת מֵאֵז תִּרְרֵךְ לְחִלָּצָם מִמִּצָּר
לְחַנֵּנָם חֲנָם מֵאוֹצֵר הַמִּנְצֵר
לִשְׁמֵעַ אֶל־הִרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

מָרוֹם, אִם עֲצָמוּ פִשְׁעֵי קְהֵלְךָ
נָא שְׁגִבָם מֵאוֹצֵר הַמוֹכֵן בְּזִבּוּלְךָ
עֲדִיךָ לַחֵן חֲנָם בָּאִים אֵלֶיךָ
לִשְׁמֵעַ אֶל־הִרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

פְּנֵה נָא אֶל הַתְּלָאוֹת וְאֶל לַחֲטָאוֹת
צִדֵּק צוּעֶקֶיךָ, מִפְּלִיא פְּלָאוֹת
קָשַׁב נָא רִנָּתָם, יְהוֹה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
לִשְׁמֹעַ אֶל־הֲרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:
רִצֵּה עֲתִירָתָם בְּעַמָּדָם בְּלִילוֹת
שְׁעֵה נָא בְּרָצוֹן בְּקֶרֶבֶן כָּלִיל וְעוֹלוֹת
תִּרְאִים נִסִּיךָ, עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת
לִשְׁמֹעַ אֶל־הֲרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת.
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן.
מִרְבֵּה מַחִילָה לַחֲטָאִים, וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים.
עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ, לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמַל.
אֵל, הוֹרִית לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
בְּהוֹדֵעַתָּ לָעֵנֹי מִקֶּדֶם, בְּמוֹ שְׁכַתוֹב:
וַיֵּרֶד יְהוֹה בְּעָנָן, וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שָׁם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוֹה:

קהל ואחריו שלית הציבור:

וַיַּעֲבֹר יְהוֹה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוֹה, יְהוֹה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב־חֶסֶד וְאֶמֶת:
נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂא עוֹן וּפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקָּה:

וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחֲטָאתֵינוּ וְנַחֲלָתֵנוּ:

סִלַּח לָנוּ, אֲבִינוּ, בִּי חֲטָאֵנוּ

מִחַל לָנוּ, מִלִּבֵּנוּ, בִּי פִשְׁעֵנוּ.

בִּי־אַתָּה, יְהוֹה, טוֹב וְסִלַּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ:

- תהלים כה זְכוֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה:
זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֹךְ, פִּקְדָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ.
- תהלים עד זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּית קָדֶם, גְּאֻלַּת שִׁבְט נַחֲלָתְךָ, הִרְצִינוּ זֶה שְׁכֵנֶת בּוֹ:
זְכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַם, אֲהַבַת צִיּוֹן אֶל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח.
- תהלים קב אַתָּה תִּקְוָם תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי־עַתָּה לְחַנּוּנָהּ, כִּי־בָא מוֹעֵד:
זְכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם
- תהלים קלז הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ, עַד הַיְסוֹד בָּהּ:
זְכוֹר לְאַבְרָהָם לַיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ
- שמות לב אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִם
אַרְבָּה אֶת־זֶרְעֶכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֵן לְזֶרְעֶכֶם, וְנַחֲלוּ לָעַלְמִם:
- דברים ט זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לַיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
אֶל־תִּפֶּן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־רָשָׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:
- ויקרא כו זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:
וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב
וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר
וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר:
- ויקרא כז זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:
וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְהוָה:
- עשה עמנו כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ:
וְאֶף גַּם־זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם
לֹא־מֵאֲסָתִים וְלֹא־גְעֻלָּתִים לְכָל־תָּם
לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

דברים ל	<p>הַשֵּׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּמָה שְׁפָתוֹב: וְשֵׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשֵׁב וְקַבֵּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:</p>
דברים ל	<p>קִבֵּץ נִדְחֵינוּ בְּמָה שְׁפָתוֹב: אִם־יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקַּבֵּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ:</p>
ישעיה מד	<p>מִחָה פִּשְׁעֵינוּ כָּעֵב וְכַעֲנֵן בְּמָה שְׁפָתוֹב: מִחִיתִי כָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גָאֲלֶתִיךָ: מִחָה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:</p>
ישעיה מג	<p>אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מִחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר:</p>
ישעיה א	<p>הַלִּבֵּן חַטֵּאֵינוּ בַּשָּׁלֵג וּכְצֶמֶר בְּמָה שְׁפָתוֹב: לְכוּ־נָא וְנִזְכָּחָה יֹאמֶר יְהוָה אִם־יִהְיוּ חַטֵּאֵיכֶם בַּשָּׁנִים בַּשָּׁלֵג יִלְבִּינוּ אִם־יֹאדִימוּ כִּתּוּלָע בַּצֶּמֶר יִהְיוּ:</p>
יחזקאל לו	<p>זֶרֶק עָלֵינוּ מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ בְּמָה שְׁפָתוֹב: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהֲרָתֶם מִכָּל טִמְאֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:</p>
דברים ד	<p>רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ בְּמָה שְׁפָתוֹב: כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:</p>
דברים ל	<p>מוֹל אֶת לִבִּבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שִׁמְךָ בְּמָה שְׁפָתוֹב: וּמֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לִבִּב זֶרַעְךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ, לְמַעַן חַיֶּיךָ:</p>

הַמֵּצֵא לָנוּ בְּבִקְשָׁתֵנוּ כְּמָה שְׁכָתוֹב:
וּבְקִשְׁתֶּם מִשֵּׁם אֱתִיהוּה אֱלֹהֵיךָ וּמִצָּאָתָּה דברים ד
כִּי תִדְרֹשְׁנוּ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ:

תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קֹדֶשְׁךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתְךָ כְּמָה שְׁכָתוֹב:
וְהִבִּיאֹתֵם אֶל־הַר קֹדֶשִׁי וְשִׂמְחֹתֵם בְּבֵית תְּפִלָּתִי ישעיה נ
עוֹלִיתֵיהֶם וּזְבַחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי
כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים:

פּוֹתַחִים אֶת אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ וְאוֹמְרִים פֶּסוּק פֶּסוּק עַד 'אַל תַּעֲזֹבֵנוּ'.

יֵשׁ קִהְלִיּוֹת הָאוֹמְרוֹת אֶת הַפֶּסוּקִים בְּסֹדֶר אַחֵר:
'שְׁמַע קוֹלֵנוּ', 'הִשְׁיִבֵנוּ', 'אַל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ' וְ'אַל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקָנָה',
וּמִמְשִׁיכִים בְּלַחֵשׁ: 'אַל תַּעֲזֹבֵנוּ', 'עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת',
'אֲמַרְנוּ הָאֵיזֶנָה', 'יִהְיוּ לְרָצוֹן וְכִי לָךְ ה' הוֹחֵלֵנוּ'.
שְׁלִיחַ הַצִּיּוֹר אוֹמֵר, וְהַקָּהֵל חוֹזֵר אַחֲרָיו בְּקוֹל:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
הִשְׁיִבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּב, חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדֶם:
אֲמַרְנוּ הָאֵיזֶנָה יְהוָה, בִּינָה הִגִּינוּ.

יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרְי פִּינוּ וְהִגִּינוּ לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. בלחשׁ
אַל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ.
אַל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקָנָה, בְּכָלוֹת בָּחֵנוּ אַל תַּעֲזֹבֵנוּ.
אַל תַּעֲזֹבֵנוּ יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ.
עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבָּשׁוּ
כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנוּ וְנִחַמְתָּנוּ.
כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלֵנוּ, אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ.

סוֹגְרִים אֶת אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ.

וידוי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
תָּבֹא לִפְנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ.
שִׂיֵּאִין אָנוּ עֲזִי פָנִים וְקָשִׁי עֶרֶךְ לֹא־מֹר לִפְנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ.
אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאָנוּ.

כשמתוודה, מכה באגרופו על החזה כנגד הלב בכל חטא שמוזכר.

אֲשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דְּפִי.
הָעֵינֵינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חֲמַסְנוּ, טַפְלָנוּ שִׁקָּר.
יַעֲצֵנוּ רַע, כִּזְבָּנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדְּנוּ, נֶאֱצָנוּ
סָרְנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֶרֶךְ.
רִשְׁעֵנוּ, שִׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲנִינוּ, תַּעֲתַעְנוּ.
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ
כִּי־אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

נחמיה ט

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם, בִּשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר
גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ, דָּוָה לִבָּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ
הַחֲבֵל אוֹוִינוּ, וְנִפְרַע פְּאֲרָנוּ
זָבֹול בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָרַב בַּעֲוִנֵינוּ, טִירַתְנוּ הִיתָה לְשִׁמָּה
יָפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים, כָּחֵנוּ לְנִכְרִים.

על פי הגר"א (מעשה רב, אות רב) אומרים וידוי פעם אחת בלבד.

וְעֵדִין לֹא שָׁבָנוּ מִטְּעוּתֵנוּ, וְהִיאֵךְ נַעֲזִי פָנֵינוּ וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ, לֹא־מֹר לִפְנֶיךָ, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאָנוּ.

כשמתוודה, מכה באגרופו על החזה כנגד הלב בכל חטא שמזכיר.

אֲשַׁמְנוּ, בִּגְדָנוּ, גִּזְלָנוּ, דְּבָרָנוּ דָּפִי.
הָעֵינֵינוּ, וְהַרְשָׁעֵנוּ, זִדְנוּ, חֲמִסָּנוּ, טַפְלָנוּ שָׁקָר.
יַעֲצָנוּ רָע, בִּזְבָּנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדָּנוּ, נֶאֱצָנוּ
סָרְדָנוּ, עֵוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדָנוּ, קִשְׁיֵנוּ עָרָף.
רָשָׁעֵנוּ, שַׁחַתָנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ, בִּי־אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הַרְשָׁעֵנוּ: נחמיה ט
לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עַמְלָנוּ, מִמִּשָּׁךְ וּמִמֶּרֶט מִמֶּנּוּ
נִתְּנוּ עָלֵינוּ, סָבְלָנוּ עַל שְׁכַמְנוּ
עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ, פֶּרֶק אֵין מִיָּדָם: איכה ה
צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ, קָרְאנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
רַחֲמֵךָ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנוֹנוּ, שָׁבָנוּ מֵאַחֲרֶיךָ, תַּעֲנֵנוּ וְאַבְדָנוּ.
וְעֵדִין לֹא שָׁבָנוּ מִטְעוּתָנוּ, וְהֵי־אֵךְ נַעֲזִי פָנֵינוּ וְנִקְשֶׁה עֲרַפְנוּ, לֹמֵר לְפָנֶיךָ, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, צָדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאַבּוֹתֵינוּ חָטְאנוּ.

כשמתוודה, מכה באגרופו על החזה כנגד הלב בכל חטא שמזכיר.

אֲשַׁמְנוּ, בִּגְדָנוּ, גִּזְלָנוּ, דְּבָרָנוּ דָּפִי.
הָעֵינֵינוּ, וְהַרְשָׁעֵנוּ, זִדְנוּ, חֲמִסָּנוּ, טַפְלָנוּ שָׁקָר.
יַעֲצָנוּ רָע, בִּזְבָּנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדָּנוּ, נֶאֱצָנוּ
סָרְדָנוּ, עֵוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדָנוּ, קִשְׁיֵנוּ עָרָף.
רָשָׁעֵנוּ, שַׁחַתָנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ, בִּי־אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הַרְשָׁעֵנוּ: נחמיה ט
הַרְשָׁעֵנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לִבֵּן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ.
וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזֹב דֶּרֶךְ רָשָׁע, וְחִישׁ לָנוּ יֵשַׁע
כְּפָתוֹב עַל יָד נְבִיאֶיךָ: יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶחָד מִחֲשֻׁבֹתָיו
וְיֵשֵׁב אֶל־יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ בִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: ישעיה נה

תהלים יט

יחזקאל לו

מְשִׁיחַ צִדְקָךְ אָמַר לִפְנֵיךְ: שְׂגִיאוֹת מִי־יָבִין, מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: נִקְנוּ יְהוּה
 אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרַק עָלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים
 וְטַהֲרֵנוּ, כִּפְתּוֹב עַל יָד נְבִיאֶךְ: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם,
 מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עִמָּךְ וְנַחֲלֶתְךָ רַעֲבִי
 טוֹבֶךָ, צִמְאֵי חֶסֶדְךָ, תֵּאֲבִי יִשְׁעֶךָ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ, כִּי לַיהוּה אֱלֹהֵינוּ
 הֶרְחַמִּים וְהַסְלִיחוֹת.

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חֲנוּן שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְהוּה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּךְ וְתַפְאֶרְתְּךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וַעֲוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 זִכְרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְחִוּדְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 נִצָּחְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֶזְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פֶּאֶרְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן צִדְקָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׂכִינָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׂוֹכְנֵי עָפְר.
 עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה
 לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 צִיּוֹן מְשֻׁבֵּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹמֹת הַיְכָלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיוֹסוֹת
 מִזְבְּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוָגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל
 יְחִוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבִמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי
 שָׂדִים שְׁלֹא חֲטָאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֹא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

עֲנֵנוּ יְהוּה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ.
 עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק
 וְחִסִּיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זֶךְ וַיִּשָּׂר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טוֹב וּמִטִּיב
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֵר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעֶסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צִדְקוֹת
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ

וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
צַדִּיק וַיֵּשֶׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פֶּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב
עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֲזֶרֶת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְשַׁבֵּב אֲמָהוּת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קֹשֶׁה
לְכַעַס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֵךְ לְרִצּוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִי
יְתוּמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דֵּין אֱלֹמָנוֹת עֲנֵנוּ.

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ בְּשֹׁנֶעֱקֵד עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בְּמַצָּפָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַפְּרָמֶל, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְאַלְיָשָׁע בִּירִיחוֹ, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלִיו, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כְּבֹשׁ הָאֵשׁ, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגֹב הָאֲרִיּוֹת, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְעֲזָרָא בְּגוֹלָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים, הוּא יַעֲנֵנוּ.

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָן.
 רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לָבָא עֲנִינָן.
 רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכִּיכִי רוּחָא עֲנִינָן.
 רַחֲמָנָא עֲנִינָן.
 רַחֲמָנָא חוּס, רַחֲמָנָא פֶּרֶק, רַחֲמָנָא שִׁיזָב.
 רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן, הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב.

נפילת אפיים

יושבים, ובמקום שיש בו ספר תורה, נופלים אפיים:
 משענינים את הראש על היד שאין בה תפילין (רקנטי במדבר טז, כא),
 ומכסים את הפנים (ספר מהרי"ל, סב).

לפני נפילת אפיים נוהגים לומר את הפסוק 'וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גֹּד' (קיצור שלי"ה).

שמואל ב' כד

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גֹּד, צַר־לִי מְאֹד
 נִפְלָה־נָא בִיד־יְהוָה, כִּי־רַבִּים רַחֲמוֹ, וּבִיד־אָדָם אֶל־אֶפְלָה:
 רַחוּם וְחַנוּן, חֲטָאתִי לִפְנֶיךָ.
 יְהוָה מִלֵּא רַחֲמִים, רַחֵם עָלִי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנִי.

נוהגים לומר את מזמור ו (מנהגי מהר"י טירנא):

תהלים ו

יְהוָה, אֶל־בָּאֶפֶךָ תּוֹכִיחֵנִי, וְאֶל־בַּחֲמַתְךָ תִּסְדָּנִי:
 חַנּוּנִי יְהוָה, כִּי אֶמְלֹל אָנֹכִי, רַפְּאֵנִי יְהוָה, כִּי נִבְהָלוּ עַצְמוֹי:
 וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד, וְאֶת־יְהוָה, עֲדַמְתִּי:
 שׁוּבָה יְהוָה, חֲלֹצָה נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֹדְךָ:
 כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ, בִּשְׁאוּל מִי יוֹדֶה־לָּךְ:
 יִגְעַתִּי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחָה בְּכָל־לַיְלָה מִטְּתִי
 בְּדַמְעָתִי עֵרָשִׁי אֲמַסָּה:
 עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינִי, עֲתָקָה בְּכָל־צוּרָי:
 סִדְּרוּ מִמֶּנִּי כָל־פְּעֻלֵי אוֹן, כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי:
 שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנֻנָּתִי, יְהוָה תַּפְלָתִי יִקְחָ:
 יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי, יִשָּׁבוּ וַיִּבְשׁוּ רַגְעַ:

כאן מרימים את הראש.

מַחִי וּמַסִּי, מִמִּית וּמִחַיָּה, מִסִּיק מִן שְׂאוֹל לְחַיֵּי עֲלָמָא.
בְּרָא כְּד חָטָא, אֲבוּהֵי לְקִיָּה, אֲבוּהֵי דְחַיִּים מִסָּא לְכַאֲבָה.
עֲבָדָא דְמָרִיד נָפִיק בְּקוּלָר, מָרָה תָּאִיב וְתִבְר קוּלָרָה.

בְּרַךְ בְּכַרְךְ אֲנִי וְחֲטִינִי קַמָּךְ, הָא רִוֵּי נַפְשִׁי בְּגִדֵּינִי מְרִירִין.
עֲבָדְךָ אֲנִי וּמְרִדְנִי קַמָּךְ, הָא בְּבוֹזָתָא הָא בְּשִׁבְיָתָא הָא בְּמַלְקֻיּוֹתָא.
בְּמָטוֹ מִנְךָ בְּרַחֲמֶיךָ דְנַפְשִׁי, אִסִּי לְכַאֲבָא דְתַקֵּף עָלַי
עַד דְּלֹא נִהְיִי גְמִירָא בְּשִׁבְיָא.

יש הנוהגים שלא לומר תחינה זו.

מִכְנִיסֵי רַחֲמִים, הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ לִפְנֵי בַּעַל הָרַחֲמִים. מִשְׁמִיעֵי תַּפִּלָּה, הַשְׁמִיעוּ
תַּפִּלָּתֵנוּ לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה. מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה, הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ
צַעֲקָה. מִכְנִיסֵי דַמְעָה, הַכְּנִיסוּ דַמְעוֹתֵינוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֶּה בְּדַמְעוֹת.
הַשְׁתַּדְּלוּ וְהִרְבוּ תַחֲנֹנָה וּבִקְשָׁה לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא. הַזְכִּירוּ לִפְנֵי
הַשְׁמִיעוּ לִפְנֵי תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עֵפְרוֹ. יִזְכְּרֵם אֱהָבָתָם וַיַּחֲיֵה
זֶרַעַם, שְׁלֹא תֵאבֹד שְׂאִרֵּית יַעֲקֹב. כִּי צֹאן רוּעָה נֶאֱמָן הָיָה לְחִרְפָּה, וְיִשְׂרָאֵל
גֹּי אֶחָד לְמִשְׁלָל וּלְשֹׁנִינָה. מִהֵרָ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת,
וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִשִּׁיחַ צִדְקָךְ וְעַמָּךְ.

מִרְן דְּבִשְׁמִיָּא לָךְ מִתַּחֲנָנִי, בְּבֵר שְׁבִיָּא דְּמִתַּחֲנָנִי לְשִׁבְיָה.

כְּלָהוֹן בְּנֵי שְׁבִיָּא בְּכֶסֶף מִתְפָּרְקִין

וְעַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבִתְחֻנוּנֵי.

הֵב לָן שְׂאֵלָתִין וּבִעוּתִין, דְּלֹא נִהְדֵּר רִיקָם מִן קִדְמָךְ.

מִרְן דְּבִשְׁמִיָּא לָךְ מִתַּחֲנָנִי, כְּעֲבָדָא דְּמִתַּחֲנָנִי לְמָרָה.

עֲשִׂיקֵי אֲנִי וּבַחֲשׂוֹכָא שְׂרִינִי.

מְרִירִין נַפְשִׁי מִעֲקָתִין דְּנַפְשִׁי.

חֵילָא לִית בִּי לְרִצּוֹנְךָ, מִרְן.

עֲבֵד בְּדִיל קִימָא דְּגִזְרָתְ עִם אֲבָהָתָנָא.

הפיוט 'שומר ישראל' חותם את הסליחות בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה.
בסידורים ישנים כתבו להוסיף אותו גם בתעניות ציבור, ובסידור 'צלותא דאברהם'
מובא בשם צוואת השליה לאומרו בכל יום.

שומר ישראל, שמר שארית ישראל, ואל יאבד ישראל
האומרים שמע ישראל.

שומר גוי אחד, שמר שארית עם אחד, ואל יאבד גוי אחד
המיוחדים שמך, יהוה אלהינו יהוה אחד.

שומר גוי קדוש, שמר שארית עם קדוש, ואל יאבד גוי קדוש
המשלשים בשלש קדשות לקדוש.

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים, התרצה והתפייס לדור עני
בי אין עזיר.

אבינו מלכנו, חננו ועננו, בי אין בנו מעשים
עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו.

לקט הפסוקים מסדר רב עמרם גאון מבטא את תחושתו של האדם,
שלאחר שהתפלל בכל אופן שהוא מכיר, מוסר את דינו לשמים (טור, קלא).
עומדים במקום המסומן ב* (מג"א קלא, ד בשם השליה).

ואנחנו לא נדע ימה נעשה, בי עליך עינינו:
זכרחמיך יהוה וחסדיך, בי מעולם המה:
יהי חסדיך יהוה עלינו, באשר יחלנו לך:
אל תזכר לנו עונות ראשנים

מהר יקדמונו רחמיך, בי דלוננו מאד:
עזרנו בשם יהוה, עשה שמים וארץ:
חננו יהוה חננו, בי רב שבענו בוז:
ברגז רחם תזכור:

[ברגז עקדה תזכור, ברגז תמימות תזכור.
יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו]:
בי הוא ידע יצרנו, זכור כי עפר אנחנו:

דברי הימים
ב"כ

תהלים כה

תהלים לג

תהלים עט

תהלים קכד

תהלים קכג

חבקוק ג

תהלים כ

תהלים קג

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

קדיש שלם

ש"ץ: יתְגַדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שִׁמְהָ רַבָּא (קהל: אָמֵן)

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ

וַיַּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ [וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ (קהל: אָמֵן)]

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

וְיֵהָא שִׁמְהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא. קהל וש"ץ:

ש"ץ: יתְבָרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא

וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שִׁמְהָ דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (קהל: אָמֵן)

לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא

וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא

דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

קָדָם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

וְיֵהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא

וְחַיִּים [טוֹבִים] עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

בורע ופוסע שלוש פסיעות לאחור. קד לשמאל, לימין ולפנים באמירת:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי

הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם

עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)